

DIE MEULENAAR

Amptelike Nuusbrief
van die
BOND VAN DIE VERMEULEN FAMILIE

Posbus 340, Fontainebleau, 2032
Tel/ Faks: (011)793-7271 Sel: 082 921 0344
Web bl: www.users.lantic.net/jverm

Jaargang 7: 2007/1

Maart 2006

A1. JOHANNES PETRUS HENDRICUS VERMEULEN: J1807

A1.1 GEDENKSTEEN

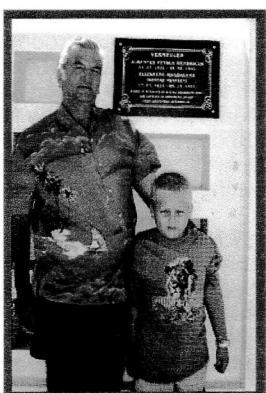
Na die artikel in die Meulenaar van September 2005 was daar 'n gevoel onder oupa Jan se afstammelinge dat daar vir hom en ouma Betta 'n gedenksteen opgerig moet word.

'n Skrywe is aan 23 afstammelinge gerig om te vra vir 'n bydrae. Van die 23 het 17 positief reageer.

Die steen is toe gedurende Desember 2005 opgerig in die gedenkmuur van die Stanford nuwe begraafplaas.

NS.

- i) Voldoende fondse is ingesamel. Die fondse van die Bond kan uiteraard nie hiervoor aangewend word nie.
- ii) Aan almal wat die projek ondersteun het, ons opregte dank.

Izak- J1862 (agter-agterkleinkind)
Erich-J1867(agter-agter-agter-agterkleinkind)

**A1.2 DIE DRIE SUSTERS:
AGTERKLEINKINDERS VAN OUPA JAN
EN DIE KINDERS VAN J2171.**

**A1.2.1 Die volgende artikel het onlangs
verskyn in Stanford River Talk en word
geplaas met erkenning aan hulle.**

The house on the corner of Queen Victoria and Longmarket Streets was built somewhere in the 1800's by Jan Bosman as a present to his then-to-be-bride, Eveline, who was a niece of the Moores of Stanford.

Today it is a hub of activity and home industry, and home to the eldest and youngest Franken sisters, Joey Croeser and Hilda Wilkinson. Their middle sister, Sophie Binedell, lives close by and most of the time one finds her working with them. In between making floral bouquets, gardening (done by 91 year old aunt Joey), food preserving, baking and cooking, frequent visitors, Hilda has also been playing the organ at church services, weddings and funerals at the local Dutch Reformed Church for more than 20 years.

Despite their busyness, they have an easy, friendly way with one another, and other people. Not only is it amazing to find three sisters living and working harmoniously and peacefully together, but also if you consider their ages. Between the three of them they have lived a combined 254 years - most of it in and around Stanford. "A quarter of a millennium!" aunt Hilda exclaimed. They are well-known and loved by all and a great source of information and knowledge concerning the Overberg and Stanford.

All three were born and grew up in the Stanford area - Joey in 1912 on the farm Derde Kloof (now known as Vredenburg), Sophie in 1916 and Hilda in 1927 on the farm Bruinklip, where their father Coenie Franken farmed. He later sold the farm and moved to 23 Shortmarket street, now known as Pizbrooke, and became Stanford's undertaker owning the first motorised hearse.

Their mother, Mathilda (nee Vermeulen) made wreaths and baked cakes, and before long their house became the local get-together for the young teachers of the village who not only brought their own school work over, but also helped with whatever aunt Mathilda was busy doing. On Sunday nights

the young people gathered at their house for sing-songs around the piano - normally Hallelujah hymns.

All three sisters attended the local school. Joey, with times being tough and money for education scarce, was invited by an uncle who was a teacher at Vanrhynsdorp to come and live with them and do her matric there. She went on to the Teachers' College in Paarl and become a primary school teacher.

Her first position was that of relief teacher at a three-men-school at Baardskeerdersbos, teaching grade one. After B'bos, she taught for numerous years in the surrounding area and later at Okkie Smuts Primary School in Stanford.

A second marriage to Peter Croeser took her to Johannesburg where he was a master sinker on the mines. They later retired to Hermanus and bred rabbits. In 1980 Sophie invited them to come and live in her house in Onrus.

With aunt Hilda then very busy taking her organ exams, while also running a successful florist shop in Hermanus, help was much needed and aunt Joey ended up helping her in her shop. When Joey's husband died, she came to live with Hilda in Stanford.

Hilda was married to Fritz Matthee, the town clerk of Stanford. They have a daughter, Manette, and a son, Piet. Her second husband, Koos Wilkinson, was a widower with six children. With Harry Wood, he was one of the first people in the area to plant fynbos.

He died in 1991 and that's when she asked her sister Joey to come live with her in the Victorian house that once belonged to their maternal grandparents, the Vermeulens (J2170).

Sophie, the middle sister, was first married to Kosie Lourens, who was a well-known businessman in Stanford. He was the local tailor, also owner of a restaurant and the Môreson General Dealer Store.

Aunt Sophie helped with the sewing of men's trousers and the running of the businesses. After Kosie's death she married Emil Binedell.

He died in 1984. She still lives in their house in Church Street (formerly the police station) but spends the daytime with her sisters.

They say they have been too busy , and have therefore stopped selling home-made cakes, pastries and other foodstuffs from their lounge. But at the recent Blom & Blits festival, there was once again a stall on their stoep, offering pancakes!

- NS. i) Joey, Sophie en Hilda is onderskeidelik 93, 89 en 78 jaar oud.
ii) Hilda speel reeds vir 32 jaar Sondae die kerkorrel tydens eredienste van die plaaslike NG kerk.

THREE SISTERS: Sophie Binedell, Joey Croeser and Hilda Wilkinson

A1.2.2 Die volgende artikel het verskyn in Hermanus Times van 18 November 2005.

Three elderly sisters of Stanford have proved that you don't need to be a spring chicken to be an entrepreneur and venture into your own business.

Joey Croeser (93), Sophie Binedell (88) and Hilda Wilkinson (78) are among Stanford's most loved and respected residents who, over the years, have become widely known for the excellent preserved fruit and jams they produce at their family home in Queen Victoria Street.

According to the 'baby sister', Hilda-who is also the organist at the local Dutch Reformed Church - and a florist by trade, they only used to make their bottled preserves for the enjoyment of friends and family.

Then Peter Younghusband, new owner of a local restaurant, Magic Moments Café, tasted their handy work. Recognising the potential of their special preserves, he persuaded them to establish a brand new name, Three Sisters Home Preserves, for their products. These are being marketed in restaurants and shops in Stanford.

A special launch for their products and to honour the three spirited women was held at the Magic Moments Café last week.

The three seem very excited about their new enterprise. Who does the most work? Well they all do their bit, says sis Hilda. "We believe in staying busy."

We cannot understand it that people can just sit and wait to die. Our mother baked wedding cakes until her death", says Hilda.

They don't have plans to go into mass production just yet - they will produce whatever they can, whenever and with whatever fresh products are available, with quality being the most important ingredient.

The three well-known Franken sisters of Stanford, from youngest to slightly older. Hilda Wilkinson, Sophie Binedell and Joey Croeser

A2. GILIAM JOHANNES VERMEULEN: D6341

Die volgende artikel het verskyn in Die Vaderland van 15 Desember 1955.

Ek was meer as een keer in beheer van 'n trein waarop ons ou president Paul Kruger gery het. Hierdie woorde word nie uit 'n geskiedenisboek aangehaal nie. Dit is nou die dag teenoor 'n verteenwoordiger van Die Vaderland uitgespreek deur 'n persoon wat nog lewe en wat gebeurtenisse van die laaste kwart van die 19e eeu nog goed kan onthou.

Hy is die 87-jarige oud-masjinis, mnr GJ Vermeulen wat op 12 Augustus 1868 op die plaas Kareebos (destyds Skietfontein) in die distrik Carnarvon, gebore is en wat in 1888 per muilwa na Johannesburg gekom het.

Nadat hy destyds na sy aankoms hier op verskillende maniere probeer het om 'n bestaan te maak het hy in 1889 as stoker by die Z.A.S.M. begin werk en 14 maande later was hy 'n volwaardige masjinis.

Die ousbaas vertel dat daar destyds twee soorte lokomotiewe was. Albei het 19 ton geweeg, maar die een soort se skoorsteen was langer as die van die "stomkoppe". Toe die spoorlyn later na Brakpan en Krugersdorp verleng is, is van 46-ton lokomotiewe gebruik gemaak.

By 'n hele aantal geleenthede was President Kruger die geëerde passasier in mnr Vermeulen se trein. Die president was byvoorbeeld een van die passasiers toe Brakpan se kragsentrale deur hom geopen is. By daardie geleentheid was die lokomotief met die kleure van die Vierkleur geverf.

Vaalrivierbrug

In 1892 het mnr Vermeulen die President per trein vervoer met die opening van die treinbrug oor die Vaalrivier. Die President het met die koets tot op Germiston gery en die trein daar gehaal. Van die Vrystaat se kant af het pres. Reitz met 'n spoortrollie oor die nuwe brug gekom. Die twee staatshoofde het met mekaar gesels, elkeen het 'n toespraak gehou en die brug wat deur hulle beskryf is as simbool van die band tussen die twee republieke oop verklaar.

Op 1 Januarie 1893, toe die spoorlyn van Delagoabaai na Pretoria geopen is, was mnr Vermeulen die hoofmasjinis. Hy vertel dat die lokomotief so met vlae behang was dat hy nouliks die spoor voor hom kon sien.

Verlore Foto

Gelukkig was daar nie juis veel gevvaar van 'n ongeluk nie, want die masjinis was streng verbied om vinniger as twintig kilometer per uur te ry.

By een geleentheid het pres. Kruger by mnr Vermeulen en sy stoker mnr Diederich Gerdenholtz, langs die lokomotief gaan staan en daar is 'n foto van hulle drie geneem. Mnr Vermeulen het nooit 'n afdruk van hierdie foto gekry nie en hy weet nie of daar vandag nog afdrukke daarvan bestaan nie.

Kort na die uitbreek van die Tweede Vryheidsoorlog het mnr Vermeulen rusie met een van die hoofde gehad en hy het toe by die Boeremagte aangesluit om hom later by Colesberg onder genl. Schoeman, kommandt Preller en veldkorнет Gravett (later generaal) te bevind. Die Vrede van Vereeniging was al in sig toe mnr Vermeulen naby Springs gevange geneem is.

Nadat hy 'n nag in die tronk deurgebring het, het hy 'n pas na Johannesburg gekry waar hy sy werk as masjinis hervat het. Later het hy gaan boer.

Melkboer

Mnr Vermeulen is in 1896 met mej. E.H.F. Fick van Victoria-Wes getroud en daar is sewe kinders uit die huwelik gebore, van wie twee seuns en 'n dogter, nog leef. Hy woon die afgelope jaar by sy dogter mev. Elsie Roux van Malvern, Johannesburg.

Mnr Vermeulen se twee seuns het hulle vader se voorbeeld gevolg en is albei masjiniste. Die oudste, Willem het reeds 40 jaar diens agter die rug en die ander seun, Gileam, 38 jaar

A3. GILIAM JOHANNES VERMEULEN: D6346

A3.1 Die volgende is 'n uittreksel uit 'n skrywe van sy vrou (Hannetjie) gedateer 9 September 2004.

Hy is end van std 9 uit die skool. My oorlede skoonpa het geglo skoolgaan is tyd -en geldmors. Hy het 3 jaar as passer en draaier op die spoorweë deurgebring. Na 'n maag-kwaal as gevolg van swak kos, lang ure werk en min slaap het dokters aanbeveel 'n drastiese verander van beroep met baie fisiese oefening. Hy het aanbeveel of boer of landmeter. Hy het landmeter gekies.

Is op 20 terug skool toe om sy matriek te verwerf. Daarna na Potchefstroom. Na 2 jaar op Potch het die fakulteit Landmeetkunde daar gesluit en is hy na Natal Universiteit (Durban). Sy klasse en boeke was als in Engels. Vir sy jaar prakties het hy in Pietersburg (sy tuisdorp) by Manaschewitz en Ronevaan gaan werk. 1950 behaal hy sy graad en Januarie word hy as volwaardige Landmeter geregistreer.

Daarna gaan hy vir 1 jaar kontrak na Tanganjika en werk vir Culhem en Bodiker. Na die jaar open hy en Sonny Goulee kantore in Dar-es-Salaam en Tanga maar verskuif later na Arusha waar landmeet werk baie meer is. Op daardie stadium was hulle egter die enigste landmeters daar en het oral in

Tanganjika gewerk. In Arusha maak hy kennis met die Afrikaanse gemeenskap.

Die Trekkers wat in 1904 die land verlaat het en om as onderdane van Duitsland en met Duitse ondersteuning (onder Engelse heerskappy uit) daar die plase wat hulle ontvang het te bewerk. 'n Paar van die oudste lede van daardie gemeenskap of liewer trekkers het ek nog in 1954 na my troue met Gielie leer ken. Onder hulle was Emely le Cante later van der Westhuizen, 'n weeskind onder toesig van een van die gesinne, wat die eer gehad het om eerste voet aan wal te sit. Daar was geen hawe geriewe nie. Bote het diepsee anker gegooi en passasiers is met roebote aan wal gebring. Tant Emely is deur 'n Duitse soldaat wat in die vlak water ingeloop het en uit die bootjie getel is en na droë grond gedra.

Maar terug na opmeting. Begin 1955 gaan Gielie plase opmet in Kilosa gebied en ek gaan saam. As gevolg van baie reën, baie gelyk aarde, paaie sonder brue moes hy tydelik opmetings daar staak en aanvaar hy 'n tydelike kontrak vir D'Arby en Shell. Die opmeting strek van Mtwara - 18 myl van die Mosambiek grens aan die kus van Tanganjika tot by Dar-es-Salaam. Verblyf is aan ons verskaf - Karavane - op die vliegveld van Mtwara en dan soos opmetings vorder verder op al langs die kus. In Lindi moes ek by 'n dokter agterby waar Liebrecht op 8 Sept. gebore is. Hy was byna 'n maand oud toe ek weer by Gielie kon aansluit. Met 'n klein baba, Gielie van vroeg tot donker weg van die huis, geen blanke in 'n omtrek van honderde myl. 'n Swart taal wat jy nog geen sin in kon voltooi nie - word 'n huweliksband al stewiger en jou geloof en volharding al sterker.

Ek kan in alle eerlikheid sê in al die jare van ons huwelik het ek nooit aan egskeiding gedink nie maar soms wel miskien verwurgung? Net 'n grap. Maar daar het ek werlik besef hoe stewig 'n huwelik kan wees as julle net julle self het om op te steun en te vertrou. Jy kan nie anders as om jou siel en innerlike "wese" aan mekaar te ontbloot nie! Maar wag ek raak nou sentimenteel!

Na voltooiing van die opmetings is ons terug na Kilosa. Daarna het ons vir maande in 'n tent gebly waar Gielie opmetings gedoen

het in die Mbulu gebied waar hy plase opgemeet het wat op die 99 jaar pag wet aan koffie-en papa-in- (die gedroogde sap van papawas) boere toegeken is. Onder andere het Prins Bernhardt van Nederland ook 'n plaas daar gehad. Terug in Arusha het ons 'n klein plasie teen berg Meru gekoop. Later 'n groter plaas in die Oldjoro vallei. Op daardie stadium was Gielie alleen landmeter in Tanganjika en het hy nog maar deur die hele land gewerk, meesal 'n opdrag van die regering en het ek en 'n jong Venter seun die boerdery aan die gang gehou - onder streng orders from the Boss!

Aan die einde van 1962, 9 maande na die geboorte van ons jongste en 4de baba moes ons alles weens "Uhuru" net so los en terugkeer na S.Afrika. Dit was jare vol geluk, geen moorde en buiten enkele veediefstal voorvalle geen huisbrake. In 1954 toe ek per boot na Tanganjika is was Ds Mossie van der Berg, sy vrou en dogertjie ook op die boot. Hulle was 3 jaar daar. Toe is Ds Hennie Visser na Tanganjika toe ook vir 3 jaar. Hulle was van die Hervormde gemeente. +/- 'n jaar na Mossie het Ds PAM Brink van die NG daarheen gegaan. Die NG het 'n pragtige nuwe kerk net buite Arusha gehad - die Burka gemeente met 'n pastorie langsaaan. Hervormde gemeente het later 'n pragtige nuwe pastorie in Arusha gebou maar op Oldonjo Sambu of Kampfontein soos die Boere dit noem 'n ou skoolgeboutjie in 'n kerkie omskep.

Omtrent 'n kilometer daarvandaan was 'n groot woonhuis wat aan 'n Duitser behoort het en deur die Engelse in die 1910? oorlog gekonfiskeer, is later aan die boere geskenk as 'n koshuis en is 'n nuwe 2 klaskamer skooltjie daar gebou. Die hoof was 'n seun (Gert de Beer) van Jannie de Beer, een van die eerste vier gesinne van 1904 wat daarheen getrek het.

Daar staan dan ook die monument by die graf van Gen. Wynand Malan wat die trek simboliseer en waarvan daar tans gepoog word om 'n replika by Voortrekker-monument, Pretoria op te rig.

Gielie het van 1952 vir die Pioneers (SA Boere) gespeel (rugby). Ook Tanganjika verteenwoordig teen Kenia en oorsese span. Ook teen 'n span onder kanteinskaf van

Avril Malan wat deur Oos-Afrika getoer het. Mossie v/d Berg het ook vir pioneers in daardie jare gespeel.

Terug in SA het Gielie vir die regering gewerk Bantusake - later Binnelandse ontwikkeling. Vir 6 jaar. Van 1971 tot 72 weer privaat gepraktiseer in venootskap met Reynold Weiss in Vryheid, Natal. In 1973 maar weer terug na Ontwikkeling - 1 jaar in Pretoria en daarna as Hooflandmeter gesedeer aan Lebowa regering te Pietersburg tot met sy aftrede in Februarie 1990. Het altyd vertel hy gaan privaat opmetings doen tot op 80 jaar maar kon slegs een opmeting voltooi voor die siekte hom ingehaal het.

A3.2 Die volgende is 'n artikel deur Dana Snyman in die Beeld gedurende 2005.

So 40km buite Arusha aan die voet van die berg Meru in Tanzanië staan die bordjie lags die pad: Oldonjo Sambu. 'n Entjie verder is 'n winkeltjie.

Ek hou daar stil en klim uit. Op die stoep sit 'n man met 'n rooi Masai-kombers om sy skouers. "Hallo, my friend" groet ek. "You speak English?" "Only little bit" sê hy. Ek verduidelik vir hom dat ek op soek is na die plese hier naby waar die ou Boere setlaars hulle in 1904 kom vestig het. Dit was net na die Anglo -Boereoorlog en hulle was nie bereid om onder die Engelse bewind in Suid-Afrika te lewe nie.

Meer as 100 Afrikaanse gesinne het hierheen getrek: Die De Beers, die Van der Westhuizens, die Malans. AA Pienaar, ofte wel die skrywer Sangiro, se ouers het hulle ook hier kom vestig. Hier was 'n Afrikaanse skooltjie, 'n saal en 'n kerkie. Maar niks het daarvan oorgebly nie. Of só lyk dit. Die man op die stoep weet ook niets van enige Boere wat hier gewoon het nie.

Ek klim terug in die bakkie en ry in die berg se koers. Dis beslis die regte plek, want by my het ek Sangiro se boek, Rolprentavonture waarin hy beskryf hoe hulle kerkbazaar hier by Oldonjo Sambu gehou het.

Langs die pad loop 'n man, ook 'n Masai-kêrel. Ek hou by hom stil. Toe ek die woord "boer" sê glimlag hy met geel tandé, en vra

kaBoera? You want kaBoera?" Hy beduie ek moet verder berg-op ry. Maar hoe verder ek ry, hoe wilder word die wêreld. Die grond behoort nou aan die plaaslike mense en hier word nie huis geboer nie.

Dan, om 'n draai, is daar hoe bloekombome. Dit lyk bietjie na 'n Vrystaatse plaas- 'n baie vernielde een: Die lyndrade hang slap, die opstal smag na verf. Ek hou voor die deur stil. 'n Man en vrou kom uit. Die vrou kan op 'n plan Engels praat.

Ek verduidelik weer van die kaBoera. "Come" sê Margaret. "I show you". Ons stap by 'n hek uit, deur 'n dor mielieiland, en dan is daar iets soos 'n eiland in die middel van die land, oorgroei met onkruid.

Margaret beduie daarna. "That's all what's left from the kaBoera: One grave." Ek stap tussen die onkruid in, en ja hier, meer as 5 000km van Suid-Afrika, lê 'n boep grond, 'n graf sonder 'n grafsteen.

"Where's the stone?; vra ek. Margaret praat in Swahili met die man. Dan sê sy : "He think he know where it is."

Ons stap terug opstal toe. By 'n kraan in die verdroogte voortuin gaan staan hy. Hy beduie na die kraan. "There's the stone" sê sy.

Dan sien ek dit: Op die grond onder die kraan lê 'n groot, plat klip wat verhinder dat daar te veel modder onder die kraan is. Ek stap nader, lig dit op en draai dit om.

En toe, terwyl die wind deur die bloekoms se takke huil, lees ek vir Margaret en die man die woorde hardop wat daarop uitgekap is: Hier rus Jacob Jacobus van der Westhuizen. Gebore: 4/7/1894. Oorlede: 8/9/1953.

Gen 3 vers 19: "In die sweet van jou aangesig sal jy jou brood eet, totdat jy terugkeer na die aarde waaruit jy geneem is. Want stof is jy en tot stof sal jy terugkeer."

B. LIDMAATSKAPAANGELEENTHEDE

B1. LEDE

Sedert ons vorige nuusbrief, is een aansoek om lidmaatskap ontvang. Die aansoeker is as 'n lid toegelaat. Ons wil u hartlik welkom heet as 'n lid van die Bond. Die Meulenaar vertrou dat ons verbintenis tot wedersydse voordeel sal wees.

B1.1 Aftammelinge van Dirk (Corneliszoon):

	Naam:	Adres:	Tel:
22	Marius Eugene Vermeulen	Posbus 39616 Faerie Glen PRETORIA 0043	012-991 5489

B2. VRIENDE

B2.1 Afstammeling van Dirk (Corneliszoon):

	Naam:	Adres:	Tel:
1	Adamus Paulus Stemmet	Posbus 4332 Durbanville 7551	021-975 9474

U word hartlik welkom geheet as 'n vriend van die Bond.

C. LIEF EN LEED

C1. PRESTASIES

C1.1 Gansbaai - Dangerpoint Halfmarathon

Op 31 Desember 2005 is die marathon te Gansbaai gehou. Deel van die marathon is 'n 5km pretdraf langs die kus. Die volgende lede het deelgeneem en die afstand in 40/45 minute voltooi:

- Izak Stefanus: J1862
- Gerhardus Petrus: J1879
- Michelle: J1865
- Tania: J1866
- Francois: J1881

**Agter: Izak, Francois, Gert
Voor: Michelle, Tania**

D. HET U GEWEET?

- D1. Wat gebeur as jy ophou rook?
- Binne 2 uur ná die laaste sigaret is daar niks meer nikotien in die bloedstroom nie (hoewel dit 2 dae duur voordat nikotienafvalstowwe uitgeskei word).
  - Binne 6 uur klop die hart stadiger en die bloeddruk daal. (Dit duur tot 30 dae vir die bloeddruk om te normaliseer).
  - Binne 24 uur sal alle koolstofdioksied uitgeskei wees en longfunksie verbeter.
  - Binne 48 uur verbeter die reuksin en smaakvermoë.
  - Na 2 maande verbeter bloedvloei na die hande en die voete.
  - Na 'n paar maande verminder die risiko vir chroniese longsiektes en bronkitis.
  - Na 15 jaar is die risiko om hartaanvalle, beroerte en longkanker te kry dieselfde as by iemand wat nooit gerook het nie.
  - Baie geld word bespaar.
- D2. Dat Vermeulens ook in ander sportsoorte uitblink/uitgeblink het? Meer hieroor in die volgende Meulenaar.

E. ADVERTENSIES

- E1. Die Meulenaar, wyn, glase en geslagsregisters is steeds beskikbaar - verwys vorige uitgawes van die Meulenaar.
- E2. Ons beskik nou ook oor nuwe bierbekers, koffiebekers en borde (17,5cm deursnee). Dit is van wit keramiek met die Bondnaam en embleem in kleur. Dit is beslis die moeite wert om aan te koop. Die pryse word deur die Bond gesubsideer en bedra:
■ Bierbekers	R12,50 elk
■ Koffiebekers	R10 elk
■ Borde	R10 elk

Plaas u bestellings by:

Izak Vermeulen	Tel/Faks: 011 793 7271, Sel: 082 921 0344
Johan Vermeulen	Tel: 021 553 1885
Anna Fourie	Tel: 053 382 3425, Sel: 084 553 9366
Johan Vermeulen	Tel: 018 468 1473, Sel: 083 627 0573

F. ALGEMEEN

Lede word asseblief versoek om:

- i) Familie aan te moedig om ook lede van die Bond te word (slegs lede is geregtig om die Bondwapen te gebruik).
- ii) Klein advertensies oor dienste wat uself/u bedryf aanbied in te stuur vir publikasie. (Die diens is huidig gratis. Bestuur behou die reg voor om die volume per uitgawe te beperk en om die advertensies te wysig (verkort)).
- iii) Enige interessantheid aangaande die Vermeulen familie in te stuur vir publikasie. (Bestuur sal weereens eie oordeel oor publikasie/verkorting gebruik).
- iv) Ons webruimte te besoek vir verdere inligting oor die Bond.
- v) Voorstelle in te stuur oor onderwerpe, ens vir oorweging deur Bestuur.
- vi) Ons te voorsien van foto's (afdrukke), familiebybels en ander gedenkwaardighede vir bewaring in die beoogde Vermeulen museum en publikasie in die geslagsregister.

- vii) Indien moontlik, Streekbyeenkomste by te woon.
- viii) As u bewus raak van 'n familiebyeenkoms (Vermeulens) wat beplan word, ons in kennis te stel.
- ix) Ons te voorsien van die volgende ten opsigte van elke Vermeulen wat u pad kruis:

Volle name en geboortedatums van die Vermeulens, telefoonnummers en indien beskikbaar e-posadresse. (Dit mag net wees dat dit nog een van ons verlore skape is en dat ons hom/haar met sy familie in ons geslagsregister kan opneem).

G. GEDAGTE VIR DIE JAAR

As jy elke dag net die dinge doen waarmee niemand kan fout vind nie, sal jy nie veel verrig nie.

Lewis Carroll, Engelse skrywer (1832-1898)

HARTLIKE VERMEULEN GROETE